

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מסטפסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי משולם זושא מאנפולי ע"ה מנחם יצחק בנימין בן יוסף חיים ע"ה

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

התיז את הראש - כאדם המתז קנה או
דלעת, שדוחק הסכין בכוח ופוסק. וזו היא
דרסה.

היה שוחט - במשיכה, והתיז הראש
בהבאה בלבד או בהולכה בלבד. ולשחיטת
הסימנים שיעור הכשר, קרי התיז את
הראש.

אם יש בסכין מלא צוואר - חוץ לצוואר
הבהמה והעוף ששוחט.

כשרה - שיש בסכין כדי לשחוט במשיכה
בלא דרסה. אבל אם אין אורך הסכין אלא
כעובי הצוואר או חוץ לצוואר משהו,
דרסה היא, שאין הסימנים נחתכין במשיכה
זו לבדה בלא דרסה.

אם יש בסכין מלוא צוואר אחד - חוץ
לשני הצווארים, דהיינו שיעור שלושה
צווארים.

איזמל - תער דק קטן מאד. ולא גזרינן
איזמל שאין לו קרניים, אטו איזמל שיש לו
קרניים. ואיזמל שיש לו קרניים הוא
שרגילים לעשות כמין קרניים לאיזמל לנוי
על גביו נוטים לצד ראשו. ומתוך שהוא
קטן מאוד הוא נשמת מן הצוואר, וכשהוא
מוליך ומביא יש לחוש שמא יחלידו
הסימנים אותן הקרניים.

נפלה סכין ושחטה - טעמא דנפלה, הא
הפילה הוא, כשרה. ואע"ג דלא איכוי
לשחוט, דלא בעינן כוונה בשחיטה,
מדאיצטריך קרא למימר גבי קדשים
"לרצונכם תזבחו", לדעתכם וזבחו, כלומר
מדעת וכוונה, שמע מינה דבחולין לא
בעינן כוונה.

נפלה סכין והגביהה - ושהה בהגבהה זו.

כליז - בגדיו.

הִתִּיז אֶת הָרֹאשׁ בְּבֵת אַחַת אם דחק את הסכין בכוח על צוואר הבהמה וכך
נחתך ראש הבהמה (כמו גליוטינה), ולא חתך עם הסכין בהולכה והבאה מצד לצד -
השחיטה **פְּסוּלָה** שפעולה זו נקראת 'דרסה' הפוסלת את השחיטה. **הָיָה**
שׁוֹחֵט, וְהִתִּיז אֶת הָרֹאשׁ בְּבֵת אַחַת אם הצליח בהעברת הסכין בפעם
אחת על צוואר הבהמה (שהוליד או הביא את הסכין) לחתוך את סימני השחיטה,
אִם יֵשׁ בְּסַכִּין מְלֵא צְוָאֵר אם הסכין הינה ארוכה*, ויש באורכה שיעור של
רוחב שני צווארים של החיה (בהמה/עוף) ששוחט - השחיטה **כְּשֵׁרָה** שכן בסכין
ארוכה כזו ניתן לשחוט יפה בהולכה בלבד, או בהבאה בלבד, ללא חשש של 'דרסה',
אבל בסכין קצרה לא ניתן לשחוט יפה בהעברת הסכין פעם אחת על צוואר הבהמה
ללא שדרס עם הסכין על הצוואר, ולכן שחיטתו פסולה. **הָיָה שׁוֹחֵט, וְהִתִּיז**
שְׁנֵי רְאשִׁים בְּבֵת אַחַת אם שחט שתי בהמות בהעברת הסכין פעם אחת על
צווארי הבהמות, היינו שהוליד, או הביא את הסכין, **אִם יֵשׁ בְּסַכִּין מְלֵא**
צְוָאֵר אֶחָד אם הסכין הינה ארוכה, ויש באורכה שיעור של רוחב שלושה צווארים
של החיה (בהמה/עוף) ששוחט - השחיטה **כְּשֵׁרָה** כמבואר לעיל. שואלת המשנה
בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים מתי צריך שהסכין תהיה ארוכה שיהיה בה שיעור מלא
צוואר כדי שהשחיטה תהיה כשרה, עונה המשנה **בְּזֵמַן שֶׁהוֹלִיךְ וְלֹא הֵבִיא,**
או הֵבִיא וְלֹא הוֹלִיךְ היינו שהעביר את הסכין רק פעם אחת על צוואר הבהמה,
כלומר או שעשה הולכה עם הסכין, או שעשה איתה הבאה, וכך חתך את סימני
השחיטה, **אֲבָל אִם הוֹלִיךְ וְהֵבִיא** היינו אם העביר את הסכין פעמיים על צוואר
הבהמה, כלומר שחתך איתה הלוך ושוב (הולכה והבאה), **אֲפֹלוּ** שחט בסכין
שאורכה הוא **כָּל שְׁהוּא, אֲפֹלוּ** שחט **בְּאִזְמַל** שהיא סכין קטנה ודקה - שחיטתו
כְּשֵׁרָה. נְפֹלָה סַכִּין אם נפלה הסכין מאליה שלא מכוח אדם על צוואר בהמה
וְשָׁחְטָה וע"י נפילת הסכין על צוואר הבהמה נחתכו סימני השחיטה, **אִף עַל פִּי**
שְׁשָׁחְטָה כְּדֹרְכָה כלומר אע"פ שחתכה הסכין בדרך של חיתוך ולא בצורת
'דרסה' (ולא מכוח דחיקת הסכין) - השחיטה **פְּסוּלָה, שְׁנֵאמַר (דברים יב, כא)**
"וְזָבַחְתָּ... וְאֶכְלָתָּ", מֵה שְׂאֵתָה זֹבֵחַ שוחט בעצמו, **אֵתָה אוֹכֵל** ומכאן
למדים ששחיטה צריכה להיעשות בכוחו של אדם ולא מאליה. עתה עוברת המשנה
ללמד את דיני 'שהייה בשחיטה' **נְפֹלָה הַסַּכִּין** בשעת השחיטה **וְהִגְבִּיהָ** והרים
השוחט את הסכין וסיים את השחיטה, **נְפֹלוּ כְּלָיו** אם נפלו בגדיו של השוחט
באמצע השחיטה **וְהִגְבִּיהֶן** והרים אותם ואז סיים את השחיטה, או אם **הִשְׁחִיז**
אֶת הַסַּכִּין לפני השחיטה, **וְעָף** וכשהתחיל לשחוט הרגיש שהוא עייף ואין לו כוח
לגמור את השחיטה, **וּבֹא חֲבֵרוֹ** לסייע לו **וְשָׁחַט** וסיים החבר את השחיטה, הדין

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

רבינו עובדיה מברטנורא

או שהשחיז את הסכין - קודם שחיטה.
ועף - נעשה עיף ויגע מחמת השחזה,
ובשהתחיל לשחוט לא היה בו כוח ופסק
שחיטתו, ובא חבירו ושחט.

כדי שחיטה אחרת - כדי שישחוט רוב
שנים בבהמה אחרת כמותה כשהיא רבוצה
גסה לגסה, ודקה לדקה, ועוף לעוף.
ורמב"ם פוסק כדברי האומר כדי שחיטת
בהמה דקה לעוף, ובעי נמי כדי שיגביהנה
וירביצנה. ולא נהגו כן.

כדי בקור - כשיעור שהטבח בודק ומבקר
את סכיניו. ואין הלכה כרבי שמעון.

בכל המקרים האלו הוא... **אם שָׁהָה** אם זמן ההפסקה בשחיטה היה בשיעור זמן
כזה **כְּדֵי שְׁחִיטָה** שהיה יכול לשחוט בהמה נוספת בזמן זה - שחיטתו **פְּסוּלָה**
שזוהי 'שהייה' הפוסלת בשחיטה **רְבִי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: אִם שָׁהָה כְּדֵי בְּקוֹר**
אם זמן ההפסקה בשחיטה היה יותר ארוך משיעור הזמן שלוקח לשוחטים לבדוק
את סכין השחיטה שלהם, שחיטתו פסולה.

אם יש בסכין שיעור של שני צווארים - שחיטתו כשרה

סכין השחיטה

שיעור של שני צווארים

אם יש בסכין שיעור של שלושה צווארים - שחיטתו כשרה

שיעור של שלושה צווארים

משנה ד

שָׁחַט חֶתֶךְ אֶת הַיּוֹשֵׁט בְּבִהְמָה בְּזִמְנָא שְׁחִיטָה וּפְסִק אֶת הַגְּרִגְרָת וְלֵאחֲרַיִךְ הַשְּׁחִיטָה קָרַע אֶת הַגְּרוּגְרָת, אוֹ שָׁחַט חֶתֶךְ אֶת הַגְּרִגְרָת בְּזִמְנָא הַשְּׁחִיטָה וּפְסִק אֶת הַיּוֹשֵׁט וְאַחֲרַיִךְ הַשְּׁחִיטָה קָרַע אֶת הַיּוֹשֵׁט, אוֹ שָׁחַט אֶחָד מֵהֶן מִסִּימְנֵי הַשְּׁחִיטָה (קִנְיָה / וּשְׁט) וְהִמְתִּין וְחִיכָה לָּהּ לְבִהְמָה עַד שְׁמִתָּהּ, אוֹ שֶׁהֶחְלִיד אֶת הַסְּפִינָה תַּחַת הַשְּׂנִי וּפְסִקוּ הֵינּוּ שְׁלֵאֲחֵר שְׁחִיטָה סִימָן אֶחָד, תַּחַב אֶת הַסְּכִינָה מֵאַחֲרֵי הַסִּימָן הַשְּׂנִי, הֵינּוּ בֵּין הַסִּימָן לְמִפְרָקָתָא בְּצוּרָה שְׁלֵא רֹאִים אֶת הַסְּכִינָה וְאִזְ חֶתֶךְ אֶת הַסִּימָן מִלְמַטָּה לְמַעְלָה וּבְלִשׁוֹן הַהֶלְכָה זֶה נִקְרָא 'חִלְדָּה' שְׁאִסּוּרָה בְּשְׁחִיטָה - רַבִּי יִשְׁבֵּב אָמַר: נְבִלָה הַבְּהֵמָה נְבִילָה וּמִטְמָאָה אֶת מִי שֶׁנֹּשֵׂא (שְׁמִחִיקָה) אוֹתָהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר: טְרִפָּה הַבְּהֵמָה נִקְרָאת טְרִיפָה, וְאִינָה מִטְמָאָה. כָּל אֶמֶר רַבִּי יִשְׁבֵּב מְשׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: כָּל בְּהֵמָה שֶׁנִּפְסְלָה בְּשְׁחִיטָתָהּ הֵינּוּ שְׁלֵא נִשְׁחַטָה כְּרֵאוּי, כְּגוֹן: שְׁעִבְרוּ עָלָהּ אוֹ 'דְרַסְתָּהּ' אוֹ 'חִלְדָּה' שֶׁהֵם פְּעוּלוֹת הַפּוֹסְלוֹת אֶת הַשְּׁחִיטָה - נְבִלָה הַבְּהֵמָה נִקְרָאת נְבִלָה וְהָרִי הֵיא כְּאִילוּ מִתָּהּ מֵאֲלֵיהָ, בְּרִם כָּל בְּהֵמָה שֶׁשְּׁחִיטָתָהּ כְּרֵאוּי הֵינּוּ אִם הַבְּהֵמָה נִשְׁחַטָה כְּרֵאוּי, וְדָבָר אַחֵר גְּרַם לָהּ לְפִסּוּל וְלֵאחֲרַיִךְ הַשְּׁחִיטָה הַתְּגַלָּה דָּבָר שְׁפוֹסֵל אֶת כְּשֵׁרוֹתָהּ כְּגוֹן: שְׁנִמְצָא נֶקֶב בְּרִיאָה - טְרִפָּה הַבְּהֵמָה נִקְרָאת טְרִיפָה, וְאִינָה מִטְמָאָה. וְהוֹדָה לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְהַסְּכִימִים רַבִּי עֲקִיבָא לְכֻלָּם שֶׁאִמַר רַבִּי יִשְׁבֵּב בְּשֵׁם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ.

רבינו עובדיה מברטנורא
 ופסק את הגרגרת- היינו עיקור.
 ובבהמה קאי.
 תחת השני- תחת הסימן השני. שהיה
 תוחב הסכין בין הסימן לצוואר.
 החלד- כסה. ולשון חלדה, כחולדה
 הדרה בעקרי הבתים דמכטיא.
 ופסקו- מלמטה למעלה.
 נבלה- ומטמאה במשא.
 טריפה- ואינה מטמאה.
 ודבר אחר גרם לה להיפסל- כגון אחד
 מן הטריפות השנויות בפרק ואלו
 טריפות.